

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 5 stycznia 2015 r.

Poz. 13

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 grudnia 2014 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 254), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 756),
- 2) ustawą z dnia 26 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375),
- 3) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 4) ustawą z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 106, poz. 673),
- 5) ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654),
- 6) ustawą z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (Dz. U. poz. 498)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 8 grudnia 2014 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 172 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 756), który stanowi:

„Art. 172. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 167 i 168, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) art. 15 i art. 17 ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375), które stanowią:

„Art. 15. Pozostają w mocy wpisy do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych dokonane na podstawie przepisów dotychczasowych, w szczególności nie jest wymagane uzupełnienie listy osób zgłaszających.”

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1–3, 5–10 i 12–36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

- 4) art. 16 ustawy z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 106, poz. 673), który stanowi:
- „Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 5) odnośnika nr 2 i art. 221 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654), które stanowią:
- „²⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. UE L 299 z 18.11.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 381).”
- „Art. 221. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r., z wyjątkiem art. 17 ust. 2 i 3, art. 25, art. 88 ust. 3, art. 106 ust. 2 zdanie trzecie, ust. 3 pkt 13, ust. 4 pkt 11 i ust. 5, art. 148 pkt 6 oraz art. 172 pkt 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.”;
- 6) art. 40 i art. 43 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (Dz. U. poz. 498), które stanowią:
- „Art. 40. 1. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. Pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone, niezbędny do realizacji celu zbiórki i przedstawienia jej wyników.”
- „Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *R. Sikorski*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 10 grudnia 2014 r. (poz. 13)

USTAWA

z dnia 20 lutego 1997 r.

o stosunku Państwa do Kościoła Zielonościwkowego w Rzeczypospolitej Polskiej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa stosunek Państwa do Kościoła Zielonościwkowego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „Kościołem”, oraz jego sytuację prawną i majątkową.

2. W sprawach odnoszących się do Kościoła, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

3. Wszelkie zmiany niniejszej ustawy wymagają uprzedniej opinii Prezydium Naczelnej Rady Kościoła.

Art. 2. Kościół rządzi się w swoich sprawach własnym Prawem Wewnętrznym, uchwalanym przez Synod Kościoła, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną i samodzielnie zarządza swoimi sprawami.

Art. 3. 1. Kościół jest niezależny od jakiegokolwiek zagranicznej władzy duchownej lub świeckiej.

2. Kościół, jako część składowa światowego nurtu zielonościwkowego, jest członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Zielonościwkowego i Światowego Stowarzyszenia Zielonościwkowych Zborów Bożych oraz uczestniczy w Światowej Konferencji Zielonościwkowej.

3. Wypełniając swoje funkcje Kościół współdziała z innymi kościołami i organizacjami religijnymi w kraju i za granicą, może należeć do krajowych organizacji międzykościelnych, a także międzynarodowych organizacji wyznaniowych i międzywyznaniowych.

4. Państwo zapewnia Kościołowi, jego osobom prawnym i wyznawcom swobodę utrzymywania stosunków i komunikowania się z podmiotami, o których mowa w ust. 2 i 3, a także z innymi wspólnotami i instytucjami, organizacjami i osobami w kraju i za granicą.

Rozdział 2

Osoby prawne Kościoła i ich organy

Art. 4. 1. Strukturę i organizację Kościoła określa Prawo Wewnętrzne.

2. Osobowość prawną posiadają:

- 1) Kościół jako całość;
- 2) okręgi;
- 3) zbory;
- 4) seminaria i szkoły teologiczne;
- 5) duszpasterstwa;
- 6) misje;
- 7) wydawnictwa;
- 8) kościelne studia radiowe i telewizyjne;
- 9) ośrodki kościelne.

3. Organami osób prawnych wymienionych w ust. 2 są:

- 1) dla Kościoła jako całości:
 - a) Synod Kościoła,

- b) Naczelna Rada Kościoła,
 - c) Prezydium Naczelnej Rady Kościoła,
 - d) Prezbiter Naczelny;
- 2) dla okręgu – prezbiter okręgowy;
 - 3) dla zboru – pastor;
 - 4) dla seminarium i szkoły teologicznej – rektor;
 - 5) dla osób prawnych wymienionych w ust. 2 pkt 5–9 – dyrektor.

4. W sprawach majątkowych Kościoła jako całość reprezentuje Prezydium Naczelnej Rady Kościoła. Do składania oświadczeń woli są uprawnieni: Prezbiter Naczelny, jego zastępca lub członek Prezydium.

5. Zmiana nazwy grup osób prawnych, o których mowa w ust. 2 pkt 2–9, może być dokonana przepisami wewnętrznymi Kościoła. Zmiany te, na wniosek Naczelnej Rady Kościoła, *Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji*¹⁾ ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 5. Inne jednostki organizacyjne Kościoła mogą, na wniosek Naczelnej Rady Kościoła, uzyskać osobowość prawną w drodze rozporządzenia *Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji*¹⁾.

Art. 6. 1. Kościelne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2–9, nabywają osobowość prawną z chwilą powiadomienia właściwego organu przez władzę kościelną.

2. Właściwym organem jest:

- 1) dla osób prawnych wymienionych w art. 4 ust. 2 pkt 2 i 4–9 – *Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji*¹⁾;
- 2) dla zborów – wojewoda.

3. Powiadomienie powinno zawierać nazwę kościelnej osoby prawnej, jej organów, siedzibę, a w odniesieniu do okręgów i zborów – także ich zasięg terytorialny.

4. Właściwa władza kościelna powiadamia niezwłocznie organ wymieniony w ust. 2 o:

- 1) zmianach dotyczących nazwy i siedziby kościelnej osoby prawnej oraz o zmianie jej granic;
- 2) połączeniu, podziale i zniesieniu kościelnych osób prawnych.

5. Odpis powiadomienia, o którym mowa w ust. 3 i 4, z umieszczonym na nim potwierdzeniem jego przyjęcia, jest dowodem uzyskania osobowości prawnej.

6. O powołaniu i odwołaniu osoby sprawującej funkcje organu osoby prawnej władza kościelna powiadamia właściwy organ administracji rządowej. Powiadomienie obejmuje imię i nazwisko, obywatelstwo oraz miejsce zamieszkania danej osoby.

Art. 7. Jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej działają w ramach tych kościelnych osób prawnych, które je powołały, lub wskazanych uchwałą Naczelnej Rady Kościoła.

Art. 8. Kościelna osoba prawna nie odpowiada za zobowiązania innej kościelnej osoby prawnej.

Art. 9. Wydawnictwa kościelne, zakłady wytwórcze, usługowe i handlowe, zakłady charytatywno-opiekuńcze, szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze oraz opiekuńczo-wychowawcze nieposiadające osobowości prawnej działają w ramach kościelnych osób prawnych, które je powołały, lub wskazanych uchwałą Naczelnej Rady Kościoła.

Art. 10. Przed utworzeniem jednostki organizacyjnej Kościoła poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej Naczelna Rada Kościoła zasięga opinii *Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji*¹⁾. Niezgłoszenie zastrzeżeń w terminie 60 dni od daty powiadomienia uważa się za wyrażenie zgody.

¹⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 25 i art. 30 pkt 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743 i 984 oraz z 2014 r. poz. 496, 829, 915, 932 i 1533), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

Rozdział 3

Działalność Kościoła

Art. 11. 1. Kościół swobodnie organizuje i sprawuje kult publiczny.

2.²⁾ Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do konduktów pogrzebowych odbywających się stosownie do miejscowego zwyczaju.

4. Religijne uroczystości pogrzebowe i nabożeństwa za zmarłych mogą być sprawowane na cmentarzach komunalnych przy zachowaniu obowiązujących przepisów porządkowych.

Art. 11a.³⁾ 1. Małżeństwo zawarte w formie przewidzianej Prawem Wewnętrznym Kościoła wywołuje skutki cywilne, jeżeli odpowiada wymaganiom określonym w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym.

2. Osobę duchowną, przed którą składa się oświadczenia o zawarciu małżeństwa, określa Prawo Wewnętrzne Kościoła.

Art. 12. 1. Wierni Kościoła mają prawo do zwolnień od pracy i nauki na czas obejmujący następujące święta religijne niebędące dniami ustawowo wolnymi od pracy:

- 1) Wielki Piątek;
- 2) Wniebowstąpienie Pańskie;
- 3) drugi dzień Pięćdziesiątnicy.

2. Zwolnienie od pracy lub nauki w odniesieniu do świąt religijnych, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Art. 13. 1. Kościół prowadzi konfesyjne nauczanie religii w szkołach publicznych na zasadach i w trybie przewidzianych w odrębnych przepisach.

2. (uchylony)⁴⁾

Art. 14. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo zakładać i prowadzić szkoły oraz inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Mają one charakter wyznaniowy i podlegają władzy kościelnej.

2. Do nauczycieli, wychowawców i pracowników zatrudnionych w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych, a także seminariach duchownych i instytutach misyjnych prowadzonych przez Kościół stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące uprawnień nauczycieli, wychowawców i pracowników zatrudnionych w szkołach i placówkach publicznych.

3.⁵⁾ Uczącym się w szkołach wymienionych w ust. 1 i 2 przysługują świadczenia opieki zdrowotnej finansowane ze środków publicznych oraz ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi z uczniami szkół publicznych.

Art. 15. 1. Kościół ma prawo do zakładania i prowadzenia seminariów teologicznych i instytutów misyjnych, w których kształci według własnego programu kandydatów na duchownych oraz osoby świeckie przygotowujące się do realizacji misji Kościoła.

2. Warszawskie Seminarium Teologiczne jest wyższą szkołą teologiczną uprawnioną do nadawania absolwentom tytułu zawodowego licencjata teologii. Tytuł ten jest równoważny z tytułem zawodowym licencjata nadawanym przez państwowe szkoły wyższe.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 123 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

³⁾ Dodany przez art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375), która weszła w życie z dniem 30 maja 1998 r.

⁴⁾ Przez art. 13 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 151 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

Art. 16. 1. Kościół ma prawo do zakładania i prowadzenia szkół wyższych. Status prawny tych szkół, a także tryb i zakres uznawania przez Państwo stopni i tytułów nadawanych przez te szkoły regulują umowy między *Ministrem Edukacji Narodowej*⁶⁾ a Naczelną Radą Kościoła.

2.⁷⁾ Studentom szkół, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 15 ust. 2, przysługują świadczenia publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi ze studentami państwowych szkół wyższych.

3. Osobom pozostającym w stosunku pracy w szkołach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 15 ust. 2, przysługują na równi z odpowiednimi pracownikami państwowych szkół wyższych świadczenia:

- 1)⁷⁾ publicznych zakładów opieki zdrowotnej;
- 2) ubezpieczenia społecznego oraz
- 3) *zaopatrzenia emerytalnego pracowników i ich rodzin*⁸⁾.

Nauczycielom przysługują ponadto ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi z nauczycielami akademickimi.

4. Poręcza się Kościołowi prawo do kształcenia kadr duchownych w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie w zakresie teologii zielonościątkowej.

Art. 17. 1. Studenci teologii otrzymują na czas studiów odroczenie odbywania zasadniczej służby wojskowej, w razie zaś ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny mogą być przeznaczeni, stosownie do potrzeb sił zbrojnych, do służby sanitarnej lub służby w obronie cywilnej.

2. Nie powołuje się absolwentów studiów, o których mowa w ust. 1, do odbywania przeszkolenia wojskowego w okresie przygotowań do ordynacji w ciągu dwóch lat od zakończenia studiów.

3. Ordynowani duchowni są przenoszani do rezerwy i nie odbywają ćwiczeń wojskowych w czasie pokoju. W razie ogłoszenia mobilizacji oraz w czasie wojny mogą być oni powołani jedynie do pełnienia funkcji kapelanów wojskowych.

4. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny właściwe organy wojskowe, w porozumieniu z Naczelną Radą Kościoła, zapewnią pozostawienie do duszpasterskiej obsługi ludności niezbędnej liczby duchownych spośród tych, którzy podlegają mobilizacji.

Art. 18. 1. Żołnierzom pełniącym czynną służbę wojskową zapewnia się możliwość uczestniczenia – poza terenem jednostek wojskowych – w nabożeństwach i czynnościach religijnych w niedziele i w dni świąteczne Kościoła, jeżeli w miejscowości stacjonowania jednostki wojskowej lub w jej pobliżu znajduje się zбір i jeżeli nie koliduje to z ważnymi obowiązkami służbowymi.

2. Opiekę duszpasterską na terenie jednostek wojskowych dla żołnierzy, o których mowa w ust. 1, zapewniają duchowni Kościoła w terminach uzgodnionych z dowódcami jednostek.

3. Duchownych, o których mowa w ust. 2, wyznacza Naczelna Rada Kościoła w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 19. 1.⁹⁾ Wiernym przebywającym w podmiotach leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, w zakładach wychowawczo-opiekuńczych, poprawczych i karnych oraz osobom tymczasowo aresztowanym zapewnia się prawo do wykonywania praktyk religijnych oraz korzystania z posług religijnych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do dzieci i młodzieży korzystających z zorganizowanych form wypoczynku.

3. W celu realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 2, kierownicy właściwych zakładów zapewniają duchownym swobodny dostęp do tych osób.

⁶⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁾ Utracił moc z dniem 1 stycznia 1999 r. na podstawie art. 170 pkt 39 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 756) w zakresie uregulowanym niniejszą ustawą.

⁸⁾ Obecnie: emerytury i renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 192 i art. 195 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734 oraz z 2014 r. poz. 496, 567, 683, 684 i 1682).

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 151 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

4. Nabożeństwa dla osób, o których mowa w ust. 1, odbywają się w odpowiednio przystosowanych pomieszczeniach udostępnianych na ten cel przez kierowników właściwych instytucji prowadzonych przez administrację rządową lub samorządową.

5.¹⁰⁾ Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, minister właściwy do spraw zdrowia, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego i Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Kościoła, określają, w drodze rozporządzenia, sposób organizowania nauczania kościelnego, nabożeństw i wykonywania innych praktyk religijnych właściwych dla wyznania zielonościwkowego dzieciom i młodzieży przebywającym w zakładach opiekuńczych i wychowawczych, w podmiotach leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne oraz korzystającym ze zorganizowanego odpoczynku, uwzględniając zapewnienie dostępu wiernych do wykonywania praktyk religijnych oraz korzystania z posług religijnych.

Art. 20. 1. Organizacjami zielonościwkowymi w rozumieniu ustawy są organizacje założone za aprobatą władzy kościelnej, która zatwierdza im opiekuna kościelnego. Działają one w łączności z władzami Kościoła.

2. Organizacje zielonościwkowe mogą mieć na celu w szczególności zgodną z nauką Kościoła działalność społeczno-kulturalną, oświatowo-wychowawczą i charytatywno-opiekuńczą.

3. Do organizacji zielonościwkowych stosuje się przepisy prawa o stowarzyszeniach, z tym że:

- 1) władzy kościelnej przysługuje prawo cofnięcia aprobaty, o której mowa w ust. 1;
- 2) wystąpienie do sądu z wnioskiem o rozwiązanie stowarzyszenia wymaga opinii władzy kościelnej;
- 3) w przypadku likwidacji organizacji zielonościwkowej do jej majątku stosuje się odpowiednio przepisy Prawa Wewnętrznego Kościoła.

Art. 21. Kościelne osoby prawne mają prawo prowadzenia właściwej dla każdej z nich działalności charytatywno-opiekuńczej.

Art. 22. 1. Kościelne osoby prawne mogą realizować inwestycje sakralne i kościelne.

2. Zbory mają prawo posiadania cmentarzy grzebalnych, poszerzania ich, zakładania i zarządzania nimi.

3. Na wniosek kościelnej osoby prawnej miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obejmują także inwestycje sakralne i kościelne oraz zielonościwkowe cmentarze wyznaniowe.

Art. 23. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego¹¹⁾, przeznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na potrzeby Kościoła, na wniosek kościelnych osób prawnych mogą być im oddawane w wieczyste użytkowanie lub sprzedawane.

Art. 24. Nie pobiera się opłat za użytkowanie wieczyste gruntów oddanych na potrzeby zakładów charytatywno-opiekuńczych i punktów katechetycznych.

Art. 25. 1. Kościół ma prawo emitowania w publicznych środkach masowego przekazu nabożeństw oraz swoich programów religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych.

2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, określa porozumienie między Naczelną Radą Kościoła a właściwą jednostką publicznej radiofonii i telewizji.

3. Kościół może zakładać własne stacje radiowe i telewizyjne. Rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych wymaga uzyskania koncesji na zasadach określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Art. 26. Osoby prawne Kościoła mają prawo zakładania i prowadzenia własnych archiwów, muzeów i zbiorów bibliotecznych.

Art. 27. Instytucje państwowe, samorządowe i kościelne współdziałają w ochronie, konserwacji, udostępnianiu i upowszechnianiu zabytków architektury kościelnej i sztuki sakralnej oraz ich dokumentacji, muzeów, archiwów i bibliotek będących własnością kościelną, a także dzieł kultury i sztuki o motywach religijnych, stanowiących ważną część dziedzictwa kultury.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 151 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 123 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Rozdział 4

Sprawy majątkowe Kościoła

Art. 28. Kościołowi i jego osobom prawnym przysługuje prawo nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomości, nabywania i zbywania innych praw oraz swobodnego zarządzania swoim majątkiem.

Art. 29. 1. Majątek i przychody kościelnych osób prawnych podlegają ogólnym przepisom podatkowym, z wyjątkami określonymi w ust. 2–5.

2. Kościelne osoby prawne są zwolnione od opodatkowania podatkiem od nieruchomości – nieruchomości lub ich części przeznaczonych na cele niemieszkalne, z wyjątkiem części przeznaczonej na wykonywanie działalności gospodarczej.

3. Zwolnienie od opodatkowania podatkiem od nieruchomości obejmuje nieruchomości lub ich części przeznaczone na cele mieszkalne duchownych, jeżeli:

- 1) są one wpisane do rejestru zabytków;
- 2) służą jako internaty przy szkołach i seminariach teologicznych, domy duchownych emerytów i wdów po nich;
- 3) znajdują się w budynkach administracyjnych okręgów i Naczelnej Rady Kościoła.

4. Nabywanie i zbywanie rzeczy i praw majątkowych przez kościelne osoby prawne w drodze czynności prawnych oraz spadkobrania, zapisu i zasiedzenia jest zwolnione od opłaty skarbowej, jeżeli ich przedmiotem są:

- 1) rzeczy i prawa nieprzeznaczone do działalności gospodarczej;
- 2) sprowadzane z zagranicy maszyny, urządzenia i materiały poligraficzne oraz papier.

5. Darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą pochodzące od osób fizycznych są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz – w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny – sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę działalność.

6. Nabywanie i zbywanie rzeczy oraz praw majątkowych, o których mowa w ust. 4, jest zwolnione od opłat sądowych, z wyłączeniem opłat kancelaryjnych.

Art. 30.¹²⁾ Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. UE L 324 z 10.12.2009, str. 23).

Art. 31. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatowo-wychowawczą oraz na utrzymanie duchownych i ich rodzin, a także komisji działających przy tych kościelnych osobach prawnych.

2.¹³⁾ Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.

Art. 32. 1. Kościelne osoby prawne mogą zakładać fundacje. Do fundacji tych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy o fundacjach ze zmianami wynikającymi z przepisów ust. 2–5.

2. Niezależnie od nadzoru państwowego, nadzór nad działalnością fundacji sprawuje kościelna osoba prawna będąca fundatorem lub wskazana w statucie fundacji.

3. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zarządzaniu fundacją, właściwy organ zwraca się do kościelnej osoby prawnej sprawującej nadzór nad fundacją, wyznaczając termin nie krótszy niż 3 miesiące na spowodowanie usunięcia nieprawidłowości. Po bezskutecznym upływie tego terminu można zastosować środki określone w przepisach o fundacjach.

4. W razie konieczności poddania fundacji zarządowi przymusowemu, w myśl przepisów o fundacjach, zarząd ten będzie sprawowała kościelna osoba prawna wyznaczona przez Naczelną Radę Kościoła.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 14 ustawy z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 106, poz. 673), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2010 r.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 35 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych (Dz. U. poz. 498), która weszła w życie z dniem 18 lipca 2014 r.

5. Jeżeli statut fundacji nie stanowi inaczej, w razie jej likwidacji, o przeznaczeniu jej majątku zadecyduje Naczelna Rada Kościoła.

Art. 33. W razie zniesienia kościelnej osoby prawnej, jej majątek przechodzi na własność Kościoła jako całości.

Art. 34. Niezależnie od ustawowego ubezpieczenia duchownych, kościelne osoby prawne mogą prowadzić wewnętrzną działalność ubezpieczeniową na rzecz duchownych i ich rodzin, która w rozumieniu ustawy nie jest działalnością gospodarczą.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 35. 1. Nieruchomości lub ich części pozostające w dniu wejścia w życie ustawy we władaniu Kościoła i jego osób prawnych stają się z mocy prawa ich własnością, o ile nie narusza to praw niepaństwowych i niesamorządowych osób trzecich i jeżeli stanowiły własność Zjednoczonego Kościoła Ewangelicznego.

2. Stwierdzenie przejścia własności nieruchomości lub ich części, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji wojewody.

3. Nabycie własności nieruchomości lub ich części na podstawie ust. 1 oraz wpis prawa własności w księdze wieczystej są wolne od podatków i opłat, z wyjątkiem opłat kancelaryjnych.

Art. 36. 1. Na wniosek kościelnych osób prawnych wojewoda lub inny organ wykonujący w imieniu Skarbu Państwa prawa wynikające z własności nieruchomości albo organy jednostek samorządu terytorialnego¹⁴⁾ w zakresie swoich właściwości – mogą nieodpłatnie przekazać Kościołowi lub jego osobom prawnym własność nieruchomości lub ich części:

- 1) jeżeli są one niezbędne do sprawowania kultu religijnego lub działalności kościelnych osób prawnych w zakresie charytatywno-opiekuńczym lub oświatowo-wychowawczym;
- 2) w celu utworzenia lub powiększenia gospodarstwa rolnego zborów działających na Ziemiach Zachodnich i Północnych o powierzchni do 15 ha użytków rolnych łącznie dla jednego zboru.

2. Przepis art. 35 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1, mogą być składane w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 37. 1. Kościelne osoby prawne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy pozostają osobami prawnymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Wykaz kościelnych osób prawnych istniejących w dniu wejścia w życie ustawy określa załącznik do ustawy.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁴⁾.

¹⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 26 kwietnia 1997 r.

WYKAZ OSÓB PRAWNYCH KOŚCIOŁA ZIELONOŚWIĄTKOWEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

I. Okręgi i zbory

1) Okręg Centralny

Zbór „Betel” Aleksandrów Kujawski

Zbór Konin

Zbór Łódź

Zbór „Immanuel” Łódź

Zbór Pabianice

Zbór Piotrków Trybunalski

Zbór „Dobra Nowina” Pruszków

Zbór „Zbór Romów” Warszawa

Zbór Warszawa-Wola

Zbór „Nowe Życie” Warszawa

Zbór Stołeczny Warszawa

Zbór „Jezus Nadchodzi” Warszawa

Zbór „Maranatha” Włocławek

2) Okręg Południowy

Zbór Będzin

Zbór „Filadelfia” Bielsko-Biała

Zbór Busko-Zdrój

Zbór „Elim” Cieszyn

Zbór „Hosanna” Częstochowa

Zbór „Betel” Dębica

Zbór „Arka” Gliwice

Zbór „Syloe” Gorlice

Zbór Hażlach

Zbór „Oaza Miłości” Jastrzębie-Zdrój

Zbór „Betel” Jaworzno

Zbór „Betania” Katowice

Zbór „Betlejem” Kraków

Zbór „Zbór Boży” Kraków

Zbór Kraków-Nowa Huta

Zbór „Słowo Życia” Krzeszowice

Zbór Nowy Sącz

Zbór „Elim” Nowy Targ

Zbór „Arka” Olkusz

Zbór „Salem” Oświęcim

Zbór „Betezda” Racibórz

Zbór „Betel” Rybnik
Zbór „Jeruzalem” Skarżysko-Kamienna
Zbór „Syloe” Skawina
Zbór „Betel” Starachowice
Zbór Tarnowskie Góry
Zbór Tarnów
Zbór „Betel” Ustroń
Zbór „Syloe” Wisła-Czarne
Zbór Wisła-Głębcze
Zbór „Elim” Żory
Zbór Żywiec

3) Okręg Zachodni

Zbór „Dobra Nowina” Bolesławiec
Zbór „Społeczność Zielonoświątkowa” Brzeg
Zbór Bystrzyca Kłodzka
Zbór Bytom Odrzański
Zbór „Betezda” Dzierżoniów
Zbór „Centrum Ewangelii” Głogów
Zbór „Dobra Nowina” Głogów
Zbór „Betel” Głubczyce
Zbór Gryfów Śląski
Zbór „Betlejem” Gubin
Zbór Janowice Wielkie
Zbór Jarocin
Zbór Jawor
Zbór Jelenia Góra
Zbór Kalisz
Zbór „Jeruzalem” Kamienna Góra
Zbór Kędzierzyn-Koźle
Zbór „Betlejem” Kietrz
Zbór Kluczbork
Zbór Kozuchów
Zbór Krotoszyn
Zbór „Anastasis” Legnica
Zbór Leszno
Zbór „Filadelfia” Lubań Śląski
Zbór Lubin
Zbór „Betania” Lwówek Śląski
Zbór Łęknica
Zbór Milicz

Zbór „Kanaan” Namysłów
Zbór Nowa Sól
Zbór „Nowe Życie” Nowa Sól
Zbór Nysa
Zbór Oleśnica
Zbór „Ostoja” Opole
Zbór Ostrów Wielkopolski
Zbór Poznań
Zbór „Syloe” Prudnik
Zbór Sobótka
Zbór „Salem” Strzegom
Zbór Sulechów
Zbór Świdnica
Zbór Świebodzin
Zbór Wałbrzych
Zbór Wierzbica Dolna
Zbór „Na Miłej” Wrocław
Zbór „Chrześcijańska Społeczność” Ząbkowice Śląskie
Zbór „Nadzieja” Zdzeszowice
Zbór „Emaus” Zielona Góra
Zbór Żary

4) Okręg Pomorski

Zbór „Genezalet” Barlinek
Zbór Białogard
Zbór Broczyna
Zbór „Nowe Życie” Bytów
Zbór Chodzież
Zbór „Samaria” Człuchów
Zbór Goleniów
Zbór „Betezda” Gorzów Wielkopolski
Zbór Gryfino
Zbór „Nowe Życie” Kostrzyn
Zbór „Betel” Koszalin
Zbór Lębork
Zbór Miastko
Zbór „Betlejem” Piła
Zbór Police
Zbór „Syloe” Pyrzyce
Zbór Słupsk
Zbór Stargard Szczeciński

Zbór „Betania” Szczecin

Zbór „Betel” Szczecinek

Zbór Świdwin

Zbór Trzcianka

Zbór Ustka

5) Okręg Północny

Zbór „Słowo Życia” Biskupiec

Zbór „Betel” Bydgoszcz

Zbór „Nowe Życie” Elbląg

Zbór Frombork

Zbór Gdańsk

Zbór „Nowe Życie” Gdańsk

Zbór Gdynia

Zbór „Eklezja” Gdynia

Zbór Giżycko

Zbór „Betel” Gołdap

Zbór „Betezda” Iława

Zbór Inowrocław

Zbór „Betel” Kętrzyn

Zbór Kościerzyna

Zbór Kwidzyn

Zbór „Słowo Życia” Łomża

Zbór Malbork

Zbór „Emaus” Mikołajki

Zbór „Syloe” Morąg

Zbór Mrągowo

Zbór „Słowo Pojednania” Olsztyn

Zbór Suwałki

Zbór „Betel” Szczytno

Zbór Tczew

Zbór Toruń

6) Okręg Wschodni

Zbór Białopole

Zbór Białowieża

Zbór Białystok

Zbór „Dobra Nowina” Białystok

Zbór Bielsk Podlaski

Zbór Brylińce

Zbór Brzeżawa

Zbór Chełm

Zbór Dubicze Cerkiewne
Zbór Hajnówka
Zbór Hniszów
Zbór Jarosław
Zbór „Logos” Krosno
Zbór Lubartów
Zbór „Oaza” Lubin
Zbór Mielec
Zbór Nowosady
Zbór „Nazaret” Przemyśl
Zbór „Emaus” Rzeszów
Zbór „Agape” Siedlce
Zbór Siedliszcze
Zbór Stalowa Wola
Zbór „Zwiastun” Tarnobrzeg
Zbór Terespol
Zbór Zamość

II. Seminaria

Warszawskie Seminarium Teologiczne
Misyjne Seminarium Biblijne
Seminarium Teologiczne w Ustroniu
Chrześcijański Uniwersytet „Vision”
Instytut Korespondencyjny „Uniwersytet ICI”

III. Duszpasterstwa

Służba Katechetyczna
Duszpasterstwo Młodzieży

IV. Misje

Misja Krajowa
Misja Zagraniczna
Misja Wśród Uzależnionych od Narkotyków „Teen Challenge”
Misja „Chrześcijańska Rodzina”
Misja Wśród Uzależnionych od Alkoholu „Nowa Nadzieja”
Misja Więzienna
Chrześcijańska Misja Społeczna
Chrześcijańska Misja Kobiet
Misja Charytatywna

V. Wydawnictwa

Miesięcznik „Chrześcijanin”
Instytut Wydawniczy „Agape”
Instytut im. T.B. Barratta

VI. Kościelne studia radiowe i telewizyjne

Misja Radiowa „Słowo Ewangelii”

Centrum Telewizyjne „Charyzma”

VII. Ośrodki

Chrześcijański Ośrodek dla Osób Uzależnionych „En-Gedi” Broczyna

Chrześcijański Ośrodek dla Osób Uzależnionych „Nowa Nadzieja” Janowice Wielkie

Kościelny Ośrodek Rekolekcyjny „Patmos” Wiele

Kościelny Ośrodek Rekolekcyjny Boguszów-Gorce

Dom Rekolekcyjny „Betezda” Czehów

Dom Rekolekcyjny „Betel” Szczytno.